

1 KRN 17,1-15 - PROROCTWO NATANA

וַיְהִי כַּאֲשֶׁר יָשַׁב דָּוִד בְּבֵיתוֹ¹
וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־נָתָן הַנְּבִיא הַגֵּה אֲנֹכִי
וְיֹשֵׁב בְּבֵית הָאַרְזִים וְאֶרְוֹן בְּרֵית־יְהוָה
תַּחַת יְרֵיעוֹת:
וַיֹּאמֶר נָתָן אֶל־דָּוִד כֹּל אֲשֶׁר
בְּלִבְךָ עָשָׂה כִּי הָאֱלֹהִים עִמָּךְ: ס
וַיְהִי בַלַּיְלָה הַהוּא וַיְהִי דְבַר־אֱלֹהִים
אֶל־נָתָן לֵאמֹר:
לֵךְ וְאָמַרְתָּ אֶל־דָּוִד עַבְדִּי כֹה אָמַר
יְהוָה לֹא אֶתָּה תִבְנֶה־לִּי הַבַּיִת לְשֹׁבַת:
כִּי לֹא יִשְׁבְּתִי בְּבֵית מִן־הַיּוֹם
אֲשֶׁר הֵעֵלִיתִי אֶת־יִשְׂרָאֵל עַד הַיּוֹם
הַזֶּה וְאֶהְיֶה מֵאֵהָל אֶל־אֵהָל וּמִמֹּשְׁכָן:
בְּכֹל אֲשֶׁר־הִתְחַלַּקְתִּי בְּכָל־יִשְׂרָאֵל
הַדְּבַר דְּבַרְתִּי אֶת־אֲחֵר שִׁפְטֵי יִשְׂרָאֵל
אֲשֶׁר צִוִּיתִי לְרַעוֹת אֶת־עַמִּי לֵאמֹר
לְמָה לֹא־בִנִיתֶם לִּי בַיִת אַרְזִים:
וְעַתָּה כֹּה־תֹאמַר לְעַבְדִּי לְדָוִד ס
כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֲנִי
לְקַחְתִּיךָ מִן־הַנְּהוּה מִן־אַחֲרֵי הַצֹּאן
לְהִיוֹת נָגִיד עַל עַמִּי יִשְׂרָאֵל:
וְאֶהְיֶה עִמָּךְ בְּכֹל אֲשֶׁר תַּלְכֶתָ
וְאֶכְרַית אֶת־כָּל־אֹיְבֶיךָ מִפְּנֵיךָ
וְעָשִׂיתִי לְךָ שֵׁם
כְּשֵׁם הַגְּדוֹלִים אֲשֶׁר בְּאַרְצֵי:
וְיִשְׁמְתִי מְקוֹם לְעַמִּי יִשְׂרָאֵל וְנִשְׁעַתְיָהוּ
וְשָׁכַן תַּחְתּוֹ וְלֹא יִרְגֹז עוֹד וְלֹא־יִסְפּוּ
בְּנֵי־עוֹלָה לְבַלְתּוֹ כַּאֲשֶׁר בְּרִאשׁוֹנָה:
וְלִמְיָמַיִם אֲשֶׁר צִוִּיתִי שִׁפְטִים עַל־עַמִּי
יִשְׂרָאֵל וְהִכְנַעְתִּי אֶת־כָּל־אֹיְבֶיךָ
וְאָנֹךְ לְדוֹבֵיַת יִבְנֶה־לְךָ יְהוָה:

¹ wayəhi kaʔašer yāšaḅ dāwīd bəḅēṭō
wayyōʔmer dāwīd ʔel-nāṭān hannābīʔ hinnēʔh ʔānōkī
yōšēḅ bəḅēṭ hāʔārāzīm waʔarōn bərit-(ʔādōnāy)
taḥaṭ yəriʕōṭ
² wayyōʔmer nāṭān ʔel-dāwīd kōl ʔašer
biḷbāḅkā ʕāšēʔh kī hāʔēlōhīm ʕimmāk
³ wayəhi ballāylāʔh hahūʔ wayəhi dəḅar-ʔēlōhīm
ʔel-nāṭān lēʔmōr
⁴ lēk wəʔāmartā ʔel-dāwīd ʕaḅdī kōʔh ʔāmar
(ʔādōnāy) lōʔ attāʔh tiḅneʔh-lli habbāyit lāšāḅet
⁵ kī lōʔ yāšāḅtī bəḅāyit min-hayyōm
ʔašer heʕēlētī ʔet-yiśrāʔel ʕad hayyōm
hazzeʔh wəʔehyeʔh mēʔōhel ʔel-ʔōhel ūmimmiškān
⁶ bəkol ʔašer-hiḥallaqtī bəkol-yiśrāʔel
hādāḅār dibbartī ʔet-ʔahaḅ šōḅṭē yiśrāʔel
ʔašer šiwwīṭī lir-ʕōṭ ʔet-ʕammī lēʔmōr
lāmmāʔh lōʔ-ḅənīṭem li bēṭ ʔarāzīm
⁷ wəʕattāʔh kōʔh-ṭōʔmar ləʕaḅdī ləḁawīd
kōʔh ʔāmar (ʔādōnāy) šəḅāʔōṭ ʔānī
ləqaḥtīkā min-hannāweʔh miṅ-ʔaḥrē haššōʔn
lihyōṭ nāgīd ʕal ʕammī yiśrāʔel
⁸ wəʔehyeʔh ʕimməkā bəkol ʔašer hālaḅtā
wāʔakrīt ʔet-kol-ʔōyḅeʔkā mippāneʔkā
wəʕāšītī ləkā šēm
kəšēm haggəḁōlīm ʔašer bāʔāreš
⁹ wəšamtī māqōm ləʕammī yiśrāʔel ūneṭaʕīḥū
wəšākan taḥtāyw wəlōʔ yirgāz ʕōḁ wəlōʔ-yōšīḅū
ḅənē-ʕawlāʔh ləḅallōṭō kaʔašer bāriʔšōnāʔh
¹⁰ ūləmiyyāmīm ʔašer šiwwīṭī šōḅṭīm ʕal-ʕammī
yiśrāʔel wəhiḱnāʕī ʔet-kol-ʔōyḅeʔkā
wāʔaggīd lāk ūḅayit yīḅneʔh-lləkā (ʔādōnāy)

¹ Gdy Dawid zamieszkał w swoim domu, rzekł do proroka Natana: «Oto ja mieszkam w pałacu cedrowym, Arka zaś Przymierza Pańskiego pod zasłonami namiotu!»

² Natan powiedział do Dawida: «Uczyń wszystko, co zamierzasz w sercu, gdyż Bóg jest z tobą».

³ Lecz teje samej nocy Bóg skierował do Natana następujące słowa:

⁴ «Idź i powiedz mojemu słudze Dawidowi: To mówi Pan: Nie ty zbudujesz mi dom na mieszkanie.

⁵ Nie mieszkałem bowiem w domu od dnia, w którym wywiodłem Izraela, aż do tego dnia, ale przechodziłem z namiotu do namiotu lub przybytku.

⁶ Gdziekolwiek wędrowałem z całym Izraelem, czy choćby do jednego z sędziów, którym nakazałem paść mój lud, czy powiedziałem kiedykolwiek: "Dlaczego nie zbudowaliście mi domu cedrowego?"

⁷ A teraz przemówisz do mojego sługi Dawida: "To mówi Pan Zastępów: Zabrałem cię z pastwiska, spośród owiec, abyś był władcą nad ludem moim izraelskim.

⁸ I byłem z tobą wszędzie, dokądkolwiek się udałeś, i wytraciłem przed tobą wszystkich twoich nieprzyjaciół. Dam ci sławę największych ludzi na ziemi.

⁹ Wyznaczę miejsce mojemu ludowi izraelskiemu i osadzę go, i będzie mieszkał na swoim miejscu. Nie poruszy się on już i ludzie nikczemni nie będą go już niszczyć jak dawniej,

¹⁰ od czasów, kiedy ustanowiłem sędziów nad moim ludem izraelskim. Ponizę wszystkich wrogów twoich, a ciebie wywyższę, bo zbuduję ci dom.

11 וְהָיָה כִּי־מָלְאוּ יָמֶיךָ לָלֶכֶת
 עִם־אֲבֹתֶיךָ וְהִקִּימוּתִי אֶת־זֶרְעֶךָ
 אַחֲרֶיךָ אֲשֶׁר יִהְיֶה מִבְּנֶיךָ
 וְהִכִּינוּתִי אֶת־מַלְכוּתוֹ:
 12 הוּא יִבְנֶה־לִּי בַּיִת
 וְכִנְנֵתִי אֶת־כִּסְאוֹ עַד־עוֹלָם:
 13 אֲנִי אֶהְיֶה־לוֹ לְאָב וְהוּא יִהְיֶה־לִּי
 לְבֵן וְחֲסִדִּי לֹא־אֲסִיר מֵעַמּוֹ
 כֹּאֲשֶׁר הִסִּירוּתִי מֵאֲשֶׁר הָיָה לְפָנֶיךָ:
 14 וְהִעֲמַדְתִּיהוּ בְּבֵיתִי וּבְמַלְכוּתִי
 עַד־הָעוֹלָם וְכִסְאוֹ יִהְיֶה נֹכַח עַד־עוֹלָם:
 15 כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְכָל־
 הַחֲזוֹן הַזֶּה כֵּן דִּבֶּר נָתַן אֶל־דָּוִד: פ

11 wəhāyā^h kî-māl'û yāme'kā lāleket
 'im-ʔābōte'kā wahāqîmōtî ʔet-zar'ākā
 ʔahāre'kā ʔāšer yihye^h mibbāne'kā
 wahākînōtî ʔet-malkūtō
 12 hûʔ yibne^h-lî bâyit
 wəkōnantî ʔet-kis'ō 'ad-ʕōlām
 13 'ānî 'ehye^h-lî lō'āb wəhûʔ yihye^h-lî
 lōbēn wəḥasdî lō-ʔāsîr mē'immō
 kaʔāšer ḥāsîrōtî mēʔāšer ḥāyā^h ləpāne'kā
 14 wəḥa'ʕamadtîhû bəbēitî ûbəmal'kūtî
 'ad-hā'ōlām wəkis'ō yihye^h nāḵōn 'ad-ʕōlām
 15 kaḵōl haddəbārîm hā'ēlle^h ûḵaḵōl
 heḥāzōn hazze^h kēn dibber nātān ʔel-dāwîd

11 Kiedy wypełnią się twoje dni i będziesz musiał odejść do twoich przodków, wzbudzę twój potomka po tobie, którym będzie jeden z twoich synów, i utwierdzą jego królowanie.

12 On zbuduje Mi dom, a Ja utwierdzą tron jego na wieki.

13 Ja będę mu ojcem, a on będzie Mi synem; łaskawości mojej nie cofnę od niego, jak cofnąłem od tego, który był przed tobą.

14 Osadzę go w moim domu i w moim królestwie na zawsze, a tron jego będzie utwierdzony na wieki"».

15 Zgodnie z tymi wszystkimi słowami i zgodnie z tym całym widzeniem przemówił Natan do Dawida.